

Acollir sempre

Troblem en persones de trajectòria espiritual reconeguda i inspiradors de molts, paraules que ens animen a reconèixer el valor de qui està al nostre costat. Simone Weil ens convida a veure tothom com un igual, i parla de veritat, justícia, compassió com a valors inspiradors en la nostra vida; Desmond Tutu posa en valor la veritat, el perdó i la reconciliació per resoldre els conflictes; per al Dalai Lama el més important que podem fer en aquesta vida és ensenyar als nostres fills més compassió.

També allò que ens diu Chiara Lubich sobre l'amor expressat en misericòrdia ens pot ajudar. Escriu que és «... [...]l'amor que obre el cor i els braços als més necessitats, als maltractats per la vida, als pecadors penedits. Un amor que sap acollir el proïsme desorientat –amic, germà o desconegut– i el perdona infinites vegades. [...] Un amor que no mesura i no serà mesurat. És una caritat que floreix més abundant, més universal, més concreta [...] La misericòrdia és l'expressió última de la caritat, la que la porta a fer-la més plena. I la caritat venç el dolor, perquè aquest és només d'aquesta vida, mentre que l'amor perdura per sempre¹».

És una invitació a no rebutjar ningú per llunyà que puguem sentir-lo, encara que no compartim alguns valors i punts de vista. De fet, si experimentem una abundància de tendresa, ens sentim també nosaltres moguts a acollir cada proïsme, home o dona, jove o gran, sa o malalt, pertanyent a la nostra cultura o no... I no rebutjarem ningú.

Al Quebec (Canadà), una comunitat cristiana s'esforça per acollir moltes famílies que arriben al seu país de moltes parts del món: França, Egipte, Síria, Líban, Congo... Tots són acollits i ajudats també pel que fa a la seva integració. Això vol dir respondre les seves nombroses necessitats, emplenar formularis segons els seu status de refugiat o resident, coordinar-se amb l'escola dels fills i acompanyar-los a descobrir el seu nou barri. També és important la inscripció a cursos de francès i la recerca de treball.

Guy i Micheline escriuen: «Una família siriana arribada al Canadà fugint de la guerra va conèixer una altra que acabava d'arribar i estava encara molt desorientada. A través de les xarxes socials van activar la xarxa de solidaritat i molts amics van procurar tot el necessari: llits, sofàs, taules, cadires, plats, roba, llibres i jocs per als nens oferts espontàniament per altres nens de les nostres famílies, sensibilitzats pels seus pares. Van rebre més del que necessitaven i, al seu torn, ells també van ajudar altres famílies pobres de la seva escala. LA IDEA DEL MES que vivien aquells dies era: "Estimaràs el teu proïsme com a tu mateix"».

Vet aquí com podem transformar en vida aquesta IDEA DEL MES: donant testimoni de proximitat davant de cada proïsme, com a individus i com a comunitat.

---

¹ C. LUBICH, «Quan hom ha conegut el dolor», a *Esclats de llum*, Ciutat Nova, Barcelona 1996, pg. 106